

нова торбичка и си рекла: — Но-
во чудо има да видимъ!

Кумицата умирала отъ нетър-
пение, по-скоро да види, какво се
крие въ хубавата нова торбица.

Щомъ дъдото отишелъ въ друга
стая да си почине отъ пътъ,
кумицата взела новата торбичка
и казала:

— Торбаланци, на работа!

Веднага изскочили двамата яки

торбаланци съ тоягитъ, че като
забрали кумицата: биятъ и викатъ:

— Дай на стареца торбицата!
Дай на стареца торбицата!

Кумицата разбрала, че не може
да се отърве и викнала по-скоро
стареца отъ другата стая.

Старецът дошелъ бързо, куми-
цата му дала открадната торба, и
той заповѣдалъ на торбаланцитъ
да се прибератъ.

Елинъ-Пелинъ

Що ли ще ти донесе
твоятъ сънъ честитъ и лекъ:
топка бъль и леденъ снѣгъ,
китка здравецъ — младъ и росенъ,
черно орлово крило
или джбово весло?

Уморено е крилото,
счупено е и веслото,
здравецътъ зеленъ и росенъ
съсъ тревитъ е окосенъ,

а пъкъ снѣгъ сребристъ и мекъ
нѣма въ тоя лѣтенъ пекъ.

Що ли ще ти донесе
твоятъ сънъ честитъ и лекъ?
Нито здравецъ, нито снѣгъ,
нито орлово крило,
нито джбово весло,
само майчината пъсень
въ тая нощна тъмнина:
нанкай, нани, нани, на!

Димитъръ Пантелеевъ